

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul GVII,
nr. 457
Simbătă, 7
septembrie
1991
4 pagini
3 lei

De cine se teme Franța...

Franța se agită, „visează urât”, face aluzii și ca ea „gîndesc” și alte țări europene și nu numai. Teama: încercarea Statelor Unite de a-și impune hegemonia în întreaga lume. De fapt, teama de a fi lăsate de-o parte în privința marilor probleme ale omenirii. Cam așa au avertizat domnii Roland Dumas, ministrul afacerilor externe al Franței și Jacques Dellors, președintele comisiei CEE, două personalități politice de primă mîna, cum s-ar zice. Și acest avertisment a fost făcut recent, deci după eșuarea puciiului moscovit și după pierderea calității de superputere de

popor sau altul. Ceea ce, să fim sinceri, este în detrimentul democrației, al echității de care fiecare popor, fiecare țară ar trebui să se bucure în raport cu celelalte.

Franței îi displace această politică a aroganței, această lipsă de modestie cu care singura superputere a lumii dirijează la lumina zilei sau din umbră „maersul planetei” fiecărei țări. Și nu întâmplător, ministrul francez al afacerilor externe declară la o întrunire politică: „În timp ce Uniunea Sovietică dispăre, Washingtonul începe să conducă lumea ca un stăpîn — fără contrabalans și fără limite. SUA trebuie să înțeleagă că a deveni prima putere din lume implică nu numai posibilități și drepturi, dar și îndatoriri”. Și-n felul acesta, cum spunem, gîndesc multe țări europene și nu numai, mai ales la îndatoririle ce-i revin superputerii economice și militare, singurei superputeri din lume, înțelegînd prin aceasta că asemenea drepturi, asemenea atitudine, trebuie neapărat plătite într-un fel sau altul țărilor care privesc cu respect „degetul” îndreptat către ele sau palma ridicată deasupra „creștelui” lor.

EDITORIALUL ZILEI

către URSS. Și mai ales, după ciudatele declarații făcute de Casa Albă privind asumarea rolului de „mare arbitru” în retrocedarea către URSS a unei părți de credibilitate, americanii asumîndu-și rolul unui fel de girant în această sensibilă problemă.

Așadar, Franța și, implicit, CEE trag un semnal de alarmă. Un semnal de alarmă de care Franța s-a mai folosit și în ce privește activitatea ei în cadrul NATO. Comunitatea Europeană, la rîndul ei, se vede pusă în inferioritate, lăsată după ușă cum s-ar spune, de către marele aliat, de către puternica SUA care, mai ales după războiul fulger din Golf și-a cîștigat respect, invidie dar și dreptul de a arăta cu degetul, dreptul de a dicta ce să se facă în cutare sau cutare țară, și-a cîștigat pe deplin dreptul de a simpatiza sau nu un

Franța a tras un semnal de alarmă, în urma căruia inclusiv SUA trebuie să ia aminte. Cu atît mai mult cu cît CEE refuză rolul de cenșurăreasă. Ea și Japonia, de altminteri. Și, de ce nu, ca și China.

În acest context, se pune întrebarea: în minile cărei Ariadne se găsește firul salvator al planetei pentru a ieși la lumină din labirintul acestui sfîrșit de veac și de mileniu?

TRIBUNA

O vizită controversată

Astfel a fost, pentru că nu putea fi altfel, cea din care președintele Iliescu, însoțit de cîțiva demnitari și numeroși ziariști, s-a înapoiat joi seara atît de tîrziu din Israel încît corespondențele aduse de trimiși speciali ai publicațiilor bucureștene nici nu au mai încăput în numerele de vineri ale acestora.

Această primă vizită a unui șef de stat român pe pămîntul făgăduinței a fost urmare a unei invitații adresate domnului Ion Iliescu de mai multă vreme de omologul său israelian, un alt președinte fără prea mari puteri într-un sistem de democrație parlamentară, Chaim Herzog.

Ceea ce a fost evident pentru toți observatorii s-a împlinit: partea română a do-

rit să prevaleze lațura economică a convorbirilor la nivel înalt în această țară care este, pentru multă lume, un fel de anticameră a Americii, în timp ce partea izraeliană a dorit să accentueze nota ei politică, pornind de la premisa recrudescenței antisemitismului în România, la care cum se știe, poporul evreu reacționează cu extremă sensibilitate, cît se poate de explicabilă după holocaust.

Pînă la urmă acestor interese parțial discordante li s-a putut găsi un numitor comun, astfel că părțile s-au despărțit satisfăcute. Președintele Iliescu s-a declarat cît se poate de mulțumit — se putea altfel? — de rezultatele vizitei sale, vorbind chiar despre importanța ei istorică pentru dezvoltarea

relațiilor româno-israeliene. Mai important ne apare însă că interlocutorul său cel mai influent, premierul Yitzac Chaimir a făcut declarații în același sens.

În susținerea acestor aprecieri vin documentele semnate cu prilejul vizitei. Între care un acord de promovare și protejare reciprocă a investițiilor și un protocol privind cooperarea în agricultură. Nici unul dintre ele nu este neglijabil, dacă avem în vedere cronica nevoie a economiei românești de infuzii financiare și minunile înfăptuite de tehnologia agricolă israeliană, care a făcut din deșert arid corn al abundenței. La acestea se mai

(continuare în pag. a III-a)
OBSERVATOR

Post-scriptum la Calvarul unei familii nevinovate...

— Domnule Bucur Urdea, am înțeles că dv. ați fost martor ocular la drama trăită de familia Chirca, în 24 decembrie 1989, cînd asupra mașinii în care s-a aflat s-au tras focuri de armă automată, în urma cărora a fost ucis băiețelul soților Chirca iar aceștia au fost răniți. Am mai înțeles că doriți să faceți unele completări, vizavi de ceea ce-ați citit în serialul de articole publicate, recent, în ziarul nostru, sub titlul: „Calvarul unei familii nevinovate”. Vă rog...

— În ziua de 24 decembrie '89, se lansase zvonul că apa din Sibiu a fost otrăvită, așa că m-am dus să cumpăr apă minerală de la Alimentara de pe Calea Dumbrăvii. Cred că era pe la ora 11,30. Mai sus de str. Lămiștei, spre Dumbrăvă, era pusă pe șosea o barieră, de fapt, o scîndură grosă cu cui, făcută de gîrzile patriotice, adică un „filtru” unde erau controlate mașinile. La un moment dat, a apărut mașina aceasta, un Renault... ba nu,

un Olcit. Eu mergeam spre Alimentara, și atunci am auzit o somație — „Stai”, „Stai, că trag”, strigată de cineva din partea stîngă. Eu mergeam pe trotuarul din dreapta, în sensul spre Dumbrăvă. Cînd mașina a ieșit de pe str. Lămiștei, am auzit un foc de pistol... Mi-am dat seama că-a fost foc de pistol, pentru că eu am fost militar. M-am uitat în stînga, dar nu mi-am dat seama cine a tras... După focul ăsta, imediat am mai auzit încă o dată somația: „Stai, că trag!” Și-apoi, am auzit și-am văzut o rafală de armă automată... Au tras cel din gîrzile patriotice spre acea mașină, care n-a oprit, ba mai mult, a accelerat mai tare și-a trecut peste acea barieră, care avea țepi... Imediat roțile din față s-au dezumflat, iar cel ce conducea nu mai avea control asupra mașinii, așa că a tras mașina pe dreapta și-a oprit în fața Alimentarei. Eu am ajuns în

(continuare în pag. a III-a)

Ultimul hal de decădere

În sfîrșit un ultim specimen din „trupa” traseistelor noastre este reprezentat de Ana Eugenia A., născută în 1969 în Sibiu, 10 clase, necăsătorită, fără ocupație. O cupație a avut pînă în primăvara lui '90 la întreprinderea „13 Decembrie”. I s-a părut însă că nu cîștigă destul, pe măsura talentului său. Așadar, fuga în parcări unde

TRASEISTELE

n-are rost să mai repetăm ce se întîmplă. Fratele ei a aflat de faptul că practică relații sexuale cu turcii și a bătut-o. Drept urmare și-a întrerupt o perioadă „activitatea”, dar pînă la urmă n-a rezistat tentației. Parcările o atrăgeau ca un magnet. Împreună cu o „colegă” pe nume Rodica a plecat în turneu pe la Brașov și Constanța, apoi a revenit în parcările natale. În noaptea de

(continuare în pag. a III-a)
Ion SORESCU

Tribuna Sporturilor nr. 79

Luni, 9 septembrie a.c. apare nr. 79 al săptămînalului nostru „Tribuna Sporturilor” pe care îl veți putea găsi la toate chioșcurile de difuzare a presei. Din sumar: Fotbal — diviziile A, B și C — cronici, comentarii, clasamente. ● Rugby divizia A. ● Handbal — divizia B. ● Tenis. ● Din fotbalul internațional ● Programul săptămînal TV.

Anunt

În perioada 3-5 octombrie 1991 se va desfășura la Sibiu Conferința Națională de Ortopedie-Traumatologie, cu participare internațională. Președintele Comitetului de Organizare, Dr. Baier Ioan, șeful secției Ortopedie-Traumatologie a Spitalului Județean Sibiu, solicită sprijin — sponsorizare din partea instituțiilor, întreprinderilor și a agenților economici din județul Sibiu. Oferte — Dr. Baier Ioan Spital Județean Sibiu, secția Ortopedie-Traumatologie, B-dul Spitalelor 2-4, telefon 3 30 50, int. 136.

Ieri s-au deschis la Sibiu Lucrările celei de a 29-a Sesiuni anuale a Cercului de Studii Transilvănene

Ieri dimineață, în sala Forumului German din România a avut loc deschiderea festivă a celei de a 29-a Sesiuni anuale a Cercului de Studii Transilvănene cu te-

ma „Probleme de istoria economiei și ale asociațiilor transilvănene”, manifestare științifică organizată de Cercul de Studii Transilvănene cu sediul la Heidelberg în colaborare cu Institutul de

Studii Socio-Umane din Sibiu. În deschiderea festivă au luat cuvîntul prof. Walter König, președintele cercului, dr. Thomas Năgler, directorul Institutului de Studii So-

cio-Umane din Sibiu, Nicolae Nan, prefectul județului Sibiu, dr. Christoph Klein, episcopul Bisericii evanghelice C.A. din România, reprezentanți ai Ministerului de Externe, ai Academiei Ro-

mâne și ai Universității din Sibiu. Lucrările au continuat, în plen, ieri după-amiază. Astăzi lucrările se desfășoară pe secțiuni.
Ion Onuc NEMES

